

Ανσταμίδου, Δαρμάριος

Restschz. Schäfer, 67. 516-517

Δαρμάριος
Ἀνδρέας

Ἐπιστολὴ τοῦ Μαρτίνου Κρουΐου [22 Μαΐου 1584] πρὸς Ἀνδρέαν Δαρμάριον.

Ἐπιγρ.: Κυρίῳ Ἀνδρέᾳ Δαρμαρίῳ, Ἐπιδαυρίῳ Λάκωνι, ἄνδρι σπουδαίῳ,
ἐλληνοδων βιβλῶν ἀνιχνευτῇ καὶ πωλητῇ, φιλικῶς ἐπιδοδεῖν.

Πηρ.: Τῇ κθ' τοῦ παρόντος Μαΐου ἐδελχώθησάν μοι, ἅς βιβλῆς οἱ περὶ
τὸν τῆμιον κῦριον Γεώργιον τὸν Μύχιον...

Περ.: ...μάχιστ' ἐν Ἐπιδαύρῳ τῇ σῇ καὶ ἐν τῇ πόλει τοῦ Ὀμηρίου Ὀδυσ-
σεύος ἐπιπρατεῖα, φηγὶν καὶ διὰ χρημάτων ἀσπασμόν. Ὁ δὲ καὶ
ἀγνωστὴν φηγὼν Μαρτίνος ὁ Κρουΐος... λατινικὰ διδάσκων

[καὶ ἐν ὑστερογράφῳ :] «Ὅταν ἀνταποστείλῃς: πέμποις τὸ γράμμα εἰς Αὐγούστον
οὐδ' ἰνδελίκων, πρὸς δὲ εἰρηναῖον Μύχιον τὸν θτολόχον ἐπιγράφων: Μ. Μαρτί-
νο Cusio ad eum mittat.

Ὁ Κρούσιος πληροφορεῖ τὸν Δαρμάριον ὅτι ἐν ἐπιστολῇ τοῦ Γεωργίου
Μυχίου ἔχαρκτηρίσθη «φυλάνθρωπος καὶ παιδείας ὡς ἔχων βιβλιέμπορος»,
καὶ παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ στείλῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κρούσιον, ἄρα ἐκδῶ-
σαντα τὴν «Τουρνοχραιμίδα». : « φίλος γὰρ ἔχων τοῦ ἑλληνικοῦ γένους,
εἴπερ τις ἄλλος· ὥσπερ οὖν ἑμεῖς, οἱ ἅγιοι καὶ λαμπροὶ ἀποκρίσεων με-
γίστων, οὕτως ἐλπίσω καὶ παρὰ σοῦ, τίς με νύριε Ἀνδρέα Δαρμάριε,
χρηστῆς ἀντεπιτάλῃ τῷ ζῆναι. Εἰ γὰρ καὶ οὐδὲν ἔχω σοί, τὸ δὲ
νῦν, γράφειν εἰ μὴ χριστιανοπρεπῆ ἀσπασμόν... »